

жности, които е Богъ пріялъ за да ми го даде. Отистина, драга учителка, туй е чудно. Идущето лѣто, когато отидѣ на полето щѣ испытвамъ сичкитѣ тѣзи чудеса; туй ще мя много задоволява.

#### УЧИТЕЛКА.

Но освенъ що ще ся задоволявате длѣжни сте да направите и друго нѣщо. Не ще ли да ся почудите на Божіѣтъ мѣдрость, който е нарѣдилъ грижливо сичкитѣ растенія, както трѣбва, та да ни даде туй жито? Не ще ли да възблгодарите този милостивъ Богъ, като видите туй голѣмо количество отъ чловѣцы, които работѣть като коне подъ горещинѣтъ на сѣлцето? Не ще ли рѣчете сама въ себе си: „Божіето провидѣніе е голѣмо, като е направило и богати и сиромаси! Безъ туй, ако бихъ искала да имамъ хлѣбъ, трѣбваше да работѣ съ тѣзи сиромаси хора.“ Щехте да си помислите още: „Тѣзи сиромаси хора ся много трудѣть да мя хранѣть; дали не щехъ да бѣдѣ твѣрдѣ лоша, ако гы злоупотрѣбехъ, и ако гы прѣзрехъ, защото ся сиромаси?“

#### СОФІЯ.

Ето съ какво трѣбва да ся забавляме и ползуваме на полето, драга учителко: Искала бихъ да ся найдѣтъ нѣколкото господжы, които познавамъ, при нашыя урокъ: Тѣ казвать, че имъ е досадно когато сѣ самички; вый бихте гы научили да ся занимавать за много седмици.

#### УЧИТЕЛКА.

Ахъ! ако иска чловѣкъ да испытва сичкитѣ Божіи дѣла въ природѣтъ, увѣрявамъ вы, чеда мои,